

“ Өдәп төбе – матур гадәт” проекты буенча

Совет районы 253 нче балалар
бакчасы тәрбиячеләре
Шафигуллина Ф.М
Закирова Р.С

Гаилә- тормыш учагы

(Ата-аналар катнашында өлкәннәр төркеме өчен шөгыл)

Максат. Балаларның туганнарына , интәшләренә карата жылы, ихтирамлы мөнәсәбәт тәрбияләү, гаиләнең татулыгы нәрсәгә бәйле икәннен аңлату: бер-береңә игътибарлы булу, ярдәмләшү, туганлык хисләре, жылы караш тәрбияләү. Балаларның сөйләм телләрен үстерү, өлкәннәрне игътибар итәргә, сүз тыңлаучан булырга өйрәтү. Балаларда гаилә әгъзалары, туганнары, аларның тормышларына карата кызыксыну уяту.

Ярдәмлек. ай, йолдызлар, уен өчен шәлләр, бияләй, носки, башлык, кофта: рәсем - өчен кәгазьләр, буяулар, пумалалар, трафаретлар, магнитофон язмасы.

Эшчәнлек барышы

(Балалар керәләр һәм исәнләшәләр)

А.Б Исәнмесез хөрмәтле кунаклар
Менә сез дә килеп житкәнсез.
Безнең бакчабызның тормышын
Күреп китик әле дигәнсез.

А.Б Исәнмесез хөрмәтле кунаклар
Хәерле көн сезгә бу жирдә
Бакчабыз яраткан бу жыенга
Чакырабыз хәзер сезне дә.

Балалар, әйдәгез кичәбезне башлыйбыз. Күрәсезме, бездә бүген кунакта безнең әбиләребез һәм безнең әниләребез.

Әйтегез , әле балалар нәрсә ул гаилә?.

Балалар : гаилә ул -әти, әни, әби, бабай, энем, сеңелем һ.б.

Уен: “ Кем кемгә ничек туган?”

Балалар бер-берсенә сораулар бирәләр:

- син әтиңнең кеме буласың?

- Син әниенен кеме булаың?
- Син бабаңның кеме буласың?
- Син әбиенен кеме буласың?
- Әниенә син кем буласың?
- Әтиенә син кем буласың?

А.Б. Бармақларны уйнатык
Кем яши сезнең гаиләдә
Тиз генә шуны әйттик.

Бармақ уены уйнала.

Бу бармағым - әнием
Бу бармағым - әтием
Бу бармағым - бабаем
Бу бармағым - әбием
Бу бармағым мин үзем

А.Б. Бу бармағым әнием дидегез. Аның куллары турында шигыр сөйләп китик әле.

Бала. Синен куллар , әнкәй (Ә.Атнабаев шигыре)

Ана безне тудырган,
Ана безне үстергән
Ана сөте гомерлеккә
Житә торган көч биргән.

Авырсаң, янда тора ул,
Төн буге керфек какмый,
Үз саулығын да кызганмый,
Ул безне саклый, саклай.

Йөзең синен һәрвақытта
Балкып тора , әнием,
Аш-суыңнан тәмле исләр,
Аңкып тора, әнием.

Нинди назлы , нинди әшчән
Синен куллар, әнием!
Бөтен дөнья бәйрәм итә
Сине зурлап , әнием.

А.Б. Бу нәфис куллар һәм бармақлар миндә дә, әбиемдә дә, әниемдә дә һ.б бар Олы кешеләрнең нәфис бармақлары бәйләгән жылы киёмнәр салкын көннәр-дә балаларны жылыта, салкыннан саклай.

(Балалар мода күрсәтәләр: аларда бияләй, башлык, кофта, йомшак ак шәл)

А.Б. Күрәсезме, нинди матур шәлләр, аларны битләрегезгә якынак китерегез. Тоясызмы, нинди йомшак, жылы алар. Ә хәзер иңнәрегезгә салыгыз.

Балалар. Алар жылы, матур, ап-ак һәм җиңел.

(Татар халык көе яңгырый. “Шәл салыш “ уены ата-аналар һәм балалар катнашында уйнала.)

Шәлләр салыш кызык уен
Ул сизгерлекне сорый.
Дуслар ярышкан вакытта
Кул чабып тормый булмый.

А.Б. Балалар , уйлап карагыз әле, өлкәннәрне үзләрен ничек жылыта, назлый алабыз соң. Әйе, тәмле сүзләр өйтеп шәлгә төрәбез.

(Уен “ Тәмле сүзләр”.Балалар бер жылы сүзләр өйтеп әниләрен, әбиләрен шәлгә төрәләр).

А.Б. Балалар , без сезнең белән хыялланырга яратабыз. Менә шушы шәлләргә төренеп хыял дөнъясына чумабыз. Күзләрегезне йомыгыз әле. Төнге күк йөзен күз алдына китерегез.

(Ут сүнә- бер йолдыз яна)

А.Б. Күк йөзе караңгы, күктә бары тик бер кечкенә генә йолдыз яна. Көннәрдән бер көнне бу йолдыз тирә-якка күз салса, үзенә ялгыз икәннән аңлый һәм ялгызлык аны бик куркыта башлый. Ул үзенә дуслары, туганнары булуын тели, алар белән уйныйсы, аларның якты нурларында коенасы, назланасы килә. Ялгыз йолдыз шушы теләкләр белән тирә- якка күз салса биек-биек таулар күрә. Бу тауларда бер тылсымчы яши һәм йолдыз бу тылсымчыга мөрәжәгать итә. Ялгыз булганда жырлыйсы да, уйныйсы да килмәгәннән, ашаган ашларның тәмле булмаганын белә ул тылсымчы, йолдызга бик теләп ярдәм итә. Тылсымчы таягын ала да нәрсәдер өйтә һәм күк йөзгә бик күп төрләр төрле йолдызлар кабына.

(Төрле- төрле утлар кабына.)

*А.Б.*Йолдызлар бер-берсен күргәч шундый шатланалар һәм түгәрәктә әйләнә башлыйлар. Әйдәгез, балалар бездә аларның шатлыкларын уртаклашабыз. Сезнең дә һәм ата-аналарның да йолдызлары бар, карагыз әле нинди төстә , нинди зурлыкта алар, пар йолдызларны табып парлашып әйләнәбез.

(Ата-аналар һәм балалар белән берлектә “ Парлашу” уены)

Сандугачлар , былбыллаар
Тургайлар парлы була.
Кем уенда парсыз кала,
Шундук жәзасын ала.

(Парсыз калган ата-аналарга һәм балаларга жәза бирелә)

А.Б. Әйе, балалар йолдызлар һаманда әйләнә-әйләнә үзләренә нурларын жир өстенә сибәләр һәм бөтен тирә-якны яктырталар. Тылсымчы аска караса, өлкәннәрнең дә, балаларның да күктәге йолдызларга сокланып карап торуларын күрә.Ул һәрбер баланың үз йолдызы булсын, мәңгә сүнмәсен, балалар бәхетле булсыннар дигән теләктә кала.

Әйдәгез, балалар үз йолдызларыбызны кабызабыз.

(Триз буенча “ Йолдызлар “ рәсемен ясау)

А.Б.Күрәсезме ,балалар нинди якты, матур яналар безнең йолдызларыбыз.

Бала һәм эни шигырь сөйләләр

Әниемә

Бала Кайчагында минем бик тә
Йолдыз буласым килә.
Күктә йолдызлар янына
Менеп кунасым килә.
Хикмәтен әгәр белсәм,
Әкияттәге шикелле
Йолдызга әверелсәм.
Әнием төннәр буенча
Һаваны күзләр иде,
Күпме йолдыз арасынан
Гел минеэзләр иде.
Кайтып кергәч эни башта
Аптырап калыр иде,
Таныгачтын мине шундук
Кочаклап алыр иде.

Әни Куанычларым, шатлыгым булып
Балам багалмам, үсәрсеңме син.
Сагынып жырлар жырыма минем
Күземнең нуры, күчәрсеңме син.
Әнием диеп, кадерлем диеп
Сандугачкаем, дәшәрсеңме син?

(балаларның уч төбенә йолдызчыклар салына)

А.Б.Балалар, сезнең учыгызда йолдызчыклар, сизәсезме, бөтен тәнегез буенча жылылык һәм наз тарала.Бу назны, жылылыкны туганнарыбыз, дусларыбыз, һәм барча кешеләр белән бүлешәбез. Шундый кешенең генә йолдызы сүнми, мәңге яна.(балалар уч төбәндәге йолдызчыкларны ата-аналарга өрәп жибәрәләр).

*Балалар.*Яраткан кешем булсын сиңа минем йолдызым.

Ата-аналар һәм белән күмәк “ Татар халык биюе”.

А.Б Нинди олы бәхет ! Жыелышып
Уйнау- көлү, бию гел бергә
Насыйп булсын иде сөенешеп
Шатланышып яшәү гомергә.
Дуслык жебе өзәлмәс ул
Моңлы халык бар жирдә
Безнең шушы очрашу
Истә калыр гомергә.

“ Балаларга фатыйха” жыры яңгырый. Балалара хушлашалар һәм төркемгә чыгалар.